

2018. március 1., csütörtök

P8_TA(2018)0058

Bankunió – 2017. évi éves jelentés

Az Európai Parlament 2018. március 1-jei állásfoglalása a bankunióról – 2017. évi éves jelentés (2017/2072(INI))
(2019/C 129/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a bankunióról szóló 2016. évi éves jelentésről szóló, 2017. február 15-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a Bizottságnak és az Európai Központi Banknak (EKB) a bankunióról szóló 2016. évi éves jelentésről szóló, 2017. február 15-i parlamenti állásfoglalásra vonatkozó visszajelzésére,
- tekintettel az 1024/2013/EU rendelet alapján létrehozott egységes felügyeleti mechanizmusról szóló, 2017. október 11-i bizottsági jelentésre (COM(2017)0591),
- tekintettel a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2013. június 26-i 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosítására, továbbá a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. június 26-i 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (CRDIV) módosítására irányuló javaslatokra;
- tekintettel az Európai Központi Banknak a hitelintézetek és befektetési vállalkozások tőkekövetelményeire vonatkozó uniós keretrendszer módosításáról szóló, 2017. november 8-i véleményére ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Rendszerkockázati Testületnek (ERKT) a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardok pénzügyi stabilitásra gyakorolt hatásairól szóló, 2017. július 9-i jelentésére,
- tekintettel az európai nemteljesítő hitelek kezelésére vonatkozó cselekvési tervről szóló, 2017. július 17-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a Pénzügyi Szolgáltatásokkal Foglalkozó Bizottság nemteljesítő hitelek albizottságának 2017. május 31-i jelentésére;
- tekintettel az EKB nemteljesítő hitelekre vonatkozó 2017. március 20-i iránymutatására, valamint az iránymutatáshoz készült kiegészítés tervezetéről szóló, 2017. október 4-i nyilvános konzultációra,
- tekintettel a Bizottságnak az újonnan keletkeztetett, nemteljesítővé váló hitelekre vonatkozó elégtelen céltartalékokat orvosoló prudenciális védőhálókról szóló, 2017. november 10-i konzultációs dokumentumára,
- tekintettel az ERKT nemteljesítő hitelek európai rendezéséről szóló, 2017. július 11-i jelentésére,
- tekintettel a nemteljesítő hitelek és értékcsökkenést elszenvedett eszközök másodlagos piacának fejlesztéséről és a biztosítékkal rendelkező hitelezőknek a hitelfelvevő nem fizetése esetén nyújtott védelemről szóló, 2017. július 10-i bizottsági nyilvános konzultációra,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0041.

⁽²⁾ HL C 34., 2018.1.31., 5. o.

2018. március 1., csütörtök

- tekintettel az EKB 2017. június 6-i értékelésére, amelyben megállapította, hogy a Banco Popular Español S.A. csődhelyzetben van vagy valószínűleg csődbe jut,
- tekintettel az Egységes Szanálási Testület (ESZT) Banco Popular Español S.A.-ra vonatkozó szanálási határozatának elfogadásáról szóló, 2017. június 7-i nyilatkozatára,
- tekintettel az EKB 2017. június 23-i értékelésére, amelyben megállapította, hogy a Veneto Banca és a Banca Popolare di Vicenza csődhelyzetben van vagy valószínűleg csődbe jut,
- tekintettel az ESZT 2017. június 23-i azon határozatára vonatkozó nyilatkozatára, hogy a Banca Popolare di Vicenza és a Veneto Banca esetében nem hoz szanálási intézkedést,
- tekintettel a Banca Popolare di Vicenza és a Veneto Banca piacról való kivonulásához a fizetéseképtelenségre vonatkozó olasz jogszabályok szerint nyújtott állami támogatás – ideértve egyes részek Intesa Sanpaolónak történő eladását – jóváhagyásáról szóló, 2017. június 25-i bizottsági nyilatkozatra,
- tekintettel a Monte dei Paschi di Siena elővigyázatossági célú feltőkésítését elősegítő állami támogatás jóváhagyásáról szóló, 2017. július 4-i bizottsági nyilatkozatra,
- tekintettel az EKB belső modellek célzott áttekintésére vonatkozó iránymutatásának 2017. februári változatára,
- tekintettel az EKB helyszíni vizsgálatokra és a belső modellek vizsgálataira vonatkozó iránymutatásának 2017. júliusi tervezetére,
- tekintettel az Európai Értékpapírpiacon Hatóságnak (ESMA) az Egyesült Királyság Európai Unióból való kilépésével kapcsolatban a felügyeleti konvergencia előmozdítására vonatkozó általános elvekről szóló 2017. május 31-i véleményére, továbbá az Egyesült Királyság Európai Unióból való kilépésével kapcsolatban a befektetéskezelés, a befektetési cégek és a másodlagos piacok területén megvalósuló felügyeleti konvergenciáról szóló, 2017. július 13-i három véleményére,
- tekintettel az Európai Bankhatóság (EBH) az Egyesült Királyság Európai Unióból való kilépésével kapcsolatos kérdésekről szóló, 2017. október 12-i véleményére,
- tekintettel „Az integrált felügyelet fokozása a tőkepiaci unió és a pénzügyi integráció erősítése érdekében egy változó környezetben” című 2017. szeptember 20-i bizottsági közleményre (COM(2017)0542), valamint a Pénzügyi Felügyeletnek Európai Rendszerének felülvizsgálatára irányuló 2017. szeptember 20-i bizottsági javaslatokra, ideértve az európai felügyeleti hatóság irányításának, finanszírozásának és hatásköreinek módosításáról szóló „salátarendelet-javaslatot”,
- tekintettel az EKB hitelintézeti engedélykérelmek és pénzügyi technológiai hitelintézeti engedélykérelmek értékelésére vonatkozó iránymutatók tervezetéről szóló, 2017. szeptember 21-i nyilvános konzultációira,
- tekintettel a Pénzügyi Stabilitási Tanács teljes veszteségviselési képességre (TLAC) vonatkozóan kidolgozott, 2015. novemberi feltételjegyzékére,
- tekintettel a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/59/EU európai parlamenti és a tanácsi irányelvre (a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv),

2018. március 1., csütörtök

- tekintettel a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról szóló, 2014. július 15-i 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre (az egységes szanálási mechanizmusról szóló rendelet),
- tekintettel a hitelintézetek és befektetési vállalkozások veszteségviselő és feltőkésítési képessége tekintetében a 2014/59/EU irányelv módosításáról, valamint a 98/26/EK irányelv, a 2002/47/EK irányelv, a 2012/30/EU irányelv, a 2011/35/EU irányelv, a 2005/56/EK irányelv, a 2004/25/EK irányelv és a 2007/36/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló 2016. november 23-i bizottsági javaslatra (COM(2016)0852), továbbá a 806/2014/EU rendeletnek a hitelintézetek és befektetési vállalkozások veszteségviselő és feltőkésítési képessége tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló bizottsági javaslatokra (COM(2016)0851),
- tekintettel az Európai Központi Banknak az uniós válságkezelési keret felülvizsgálatáról szóló, 2017. november 8-i véleményére ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Számvevőszék „Egységes Szanálási Testület: Megkezdődött a munka a bankunióval kapcsolatos, kihívásokkal teli feladatot illetően, de hosszú utat kell még bejárni” című, 2017. december 19-i különjelentésére,
- tekintettel a Bizottságnak az uniós hitelintézetek ellenálló képességét fokozó strukturális intézkedésekről szóló javaslatának COM(2014)0043 visszavonására,
- tekintettel az „Áprilisi kötelezettségsszegési eljárási csomag: kulcsfontosságú döntések” című, 2017. április 27-i bizottsági dokumentumra (MEMO/17/1045),
- tekintettel az EBH kockázati jelzőrendszerére, az ESMA a trendekről, a kockázatokról és a gyenge pontokról szóló 2017. évi 2. jelentésére, az ERKT kockázati jelzőrendszerére, az ERKT 2016. évi éves jelentésére és az ERKT a makroprudenciális politikát illető, 2017. áprilisi felülvizsgálatára,
- tekintettel a 2014/59/EU irányelvnek a fedezetlen, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok kielégítési sorrendben elfoglalt helye tekintetében történő módosításáról szóló, 2017. december 12-i (EU) 2017/2399 európai parlamenti és tanácsi irányelvre,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 107. cikkének (3) bekezdésére,
- tekintettel 2016. január 19-i állásfoglalására a pénzügyi szolgáltatások uniós szabályozásának áttekintéséről és kihívásairól: hatások és a pénzügyi szabályozás hatékonyabb és eredményesebb uniós keretei és a tőkepiaci unió felé vezető út ⁽²⁾,
- tekintettel az állami támogatási szabályoknak a pénzügyi válsággal összefüggésben hozott bankmentő intézkedésekre való, 2013. augusztus 1. utáni alkalmazásáról szóló bizottsági közleményre (a bankokról szóló közlemény) ⁽³⁾,
- tekintettel a betétbiztosítási rendszerekről szóló, 2014. április 16-i 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre,
- tekintettel az öt elnök 2015. június 22-i jelentésére az európai gazdasági és monetáris unió kiteljesítéséről,
- tekintettel a 806/2014/EU rendeletnek az európai betétbiztosítási rendszer létrehozása érdekében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló, 2015. november 24-i bizottsági javaslatra (COM(2015)0586),

⁽¹⁾ HL C 34., 2018.1.31., 17. o.

⁽²⁾ HL C 11., 2018.1.12., 24. o.

⁽³⁾ HL C 216., 2013.7.30., 1. o.

2018. március 1., csütörtök

- tekintettel „A bankunió megvalósítása felé” című, 2015. november 24-i bizottsági közleményre (COM(2015)0587),
- tekintettel az ECOFIN Tanács 2016. június 17-i következtetéseire a bankunió megvalósításának ütemtervéről,
- tekintettel „A bankunió megvalósítása felé” című, 2017. október 11-i bizottsági közleményre (COM(2017)0592),
- tekintettel az ERKT EU Shadow Banking Monitor (Árnyékbank-figyelő) 2017. májusi 2. számára,
- tekintettel az ERKT a szuverén kitétségek szabályozási kezeléséről szóló, 2015. márciusi jelentésére,
- tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
- tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A8-0019/2018),

- A. mivel nem összevont alapon számítva az euroövezetben összesen 5 073 hitelintézet működött 2016 végén szemben a 2015. év végi 5474-gyel és a 2008. év végi 6 768-cal, ami a 2008-tól 2016-ig tartó időszakban 25 %-os csökkenést jelent; mivel összevont alapon 2016 végén az euroövezet összes hitelintézetének száma 2 290 volt, szemben a 2008. év végi 2 904-gyel és a 2015. év végi 2 379-cel ⁽¹⁾; mivel azonban azt is helyénvaló figyelembe venni, hogy ugyanabban az időszakban hogyan változott a méretük miatt csődbe nem vihető bankok aránya;
- B. mivel a nemteljesítő hitelek teljes összege és aránya nagymértékben változik a tagállamok között, és a legmagasabb nemteljesítő hitelarányú országokban jelentős különbségek vannak a bankok között; mivel az ERKT nemteljesítő hitelek európai rendezéséről szóló 2017. júliusi jelentése szerint a nemteljesítő hitelállomány teljes összege 1 billió EUR volt; mivel az EBH negyedéves kockázati jelzőrendszere szerint 2017. június 30-án a főbb európai bankok súlyozott átlagos nemteljesítő hiteleinek aránya (nemteljesítő hitelek, bruttó értékvesztés osztva az összes hitellel) 4,47 %-ot tett ki; mivel ez az arány az elmúlt 30 hónapban csökkenő tendenciát mutat;
- C. mivel az Európai Értékpapírpiaci Hatóság (ESMA) nemrég készített tanulmánya szerint az Európai Unió származékos piacai 453 000 milliárd névleges értéket tesznek ki;
- D. mivel a bankuniót meg kell erősíteni, tekintettel arra, hogy az euróövezet pénzügyi stabilitása szempontjából alapvető cél, valamint a valódi gazdasági és monetáris unió nélkülözhetetlen eleme; mivel további erőfeszítésekre van szükség a bankunió megvalósításához, mivel befejezetlen marad mindaddig, amíg nem rendelkezik a fiskális védőhálával az Egységes Bankszanálási Alaphoz és harmadik pillérrel, mivel ez a betét-viszontbiztosításra/betétbiztosításra vonatkozó európai megközelítés; mivel Mario Draghi, az EKB elnöke többször kijelentette, hogy a bankunió alapvető pillére továbbra is az európai betétbiztosítási rendszer; mivel a kiteljesített bankunió alapvetően fontos az államok és bankok közötti kapcsolat megszüntetéséhez; mivel az erőfeszítéseket fokozni kell a közpénzből való megmentésről a hitelezői feltőkésítésre való átállás érdekében; mivel bizonyos nemzeti bankrendszerekben a fennálló kockázatokat nem kezelik kellőképpen; mivel a jelenlegi kedvező gazdasági feltételek lehetőséget biztosítanak a bankunió kiteljesítéséhez szükséges reformok előmozdítására;
- E. mivel a válság után késik a banki mérlegek megfelelő megtisztítása, és ez továbbra is gátolja a gazdasági növekedést; mivel az uniós bankok tőkeegyelelési és likviditási mutatói az elmúlt években összességében javultak, miközben vannak bankok, köztük nagy bankok, amelyek továbbra is jelentősen alultőkésítettek; mivel továbbra is fennállnak, de a bankunió létrehozásának kezdete óta már jelentősen csökkentek a pénzügyi stabilitást fenyegető kockázatok; mivel az európai bankok intézményi és szabályozási keretét alapvetően megerősítették;

⁽¹⁾ Az Európai Központi Bank jelentése a pénzügyi struktúrákról, 2017. október, 23-24. o.

2018. március 1., csütörtök

- F. mivel a bankunióban való részvétel nyitva áll azon tagállamok előtt is, amelyek még nem vezették be az eurót; mivel az EU tagállamai közül eddig egy sem döntött ezek alapján a részvétel mellett; mivel több tagállam vizsgálja a bankunióba való belépés lehetőségét; mivel a pénzügyi szervezetek tisztában vannak a bankunió belüli elhelyezkedés előnyeivel;
- G. mivel a tőkepiaci unióra irányuló munkánk nem vonhatja el a figyelmet a bankunióra irányuló munkánk befejezésétől, amely továbbra is a pénzügyi stabilitás előfeltétele az Európai Unió bankokra támaszkodó környezetében;
- H. mivel a bankok elsődleges felelőssége a reálgazdaság finanszírozása;
- I. mivel az EKB-nak felügyeleti tevékenységének gyakorlásához ugyan szüksége van bizonyos mozgástérre, a széles hatókörű és alapvető döntéseket azonban végső soron az európai jogalkotókra kell bízni;
1. felszólítja a Bizottságot, hogy a banki jogszabályok előterjesztésekor a szabályozást használja jogalkotói eszközként;

Felügyelet

2. tudomásul veszi az EKB „csődhelyzetben vannak vagy valószínűleg csődbe jutnak” értékeléseit a 2017-es banki ügyekre vonatkozóan; tudomásul veszi továbbá, hogy a felügyeleti és az egységes szanalási mechanizmusok általánosságban ebben a kontextusban működtek, és egyetért a Bizottsággal abban, hogy javítani kell az azon döntéshez vezető eljárásokat, hogy valamely bank csődhelyzetben van vagy valószínűleg csődbe jut;
3. tudomásul veszi a közlő, 2018-as EBH-stresszteszteket; felszólítja az EBH-t, az ERKT-t, az EKB-t és a Bizottságot, hogy a stressztesztek meghatározása során következetes módszertant, forgatókönyveket és feltételezéseket alkalmazzanak annak érdekében, hogy amennyire lehetséges, elkerülhető legyen az eredmények esetleges torzulása és az eltérés a stressztesztek eredményei és az ezen eredmények ismertetését szorosan követő szanalási határozatok között; hangsúlyozza azonban, hogy egy bank biztonságossága és stabilitása nem ragadható meg pusztán mérlegének egy adott időpillanatban végzett értékelésével, mivel a biztonságosságot és a stabilitást a bank és a piacok közötti dinamikus kölcsönhatások biztosítják, és a gazdaság egészének különféle elemei is befolyásolják; úgy véli továbbá, hogy az EKB felügyelete alá tartozó további bankokra vonatkozó saját stressztesztjének jót tenne a nagyobb átláthatóság;
4. hangsúlyozza az EBH mint szabályozó hatóság és az egységes felügyeleti mechanizmus mint felügyeleti hatóság közötti együttműködés fontosságát; felhívja a figyelmet ebben az összefüggésben az EKB és az EBH közötti feladatmegosztásra és a két intézmény tevékenységeinek eltérő földrajzi hatályára; ezzel kapcsolatban javasolja, hogy ahol ez megvalósítható, javítsák a két intézmény által meghozandó kezdeményezések konkrét összehangolását az egységes szabálykönyv egységességének biztosítása érdekében, ugyanakkor elismerve, hogy az egységes felügyeleti mechanizmus vezető szerepet fog betölteni, amikor a bankszektorra vonatkozó specifikus kérdésekről van szó, vagy szabályozási hiányosságokra derül fény;
5. üdvözli, hogy a bankunió javította a megfelelő információk felügyeleti hatóságok közötti cseréjét, valamint a az európai bankrendszerre vonatkozó adatok gyűjtését és cseréjét, hozzájárulva például a jobb összehasonlító teljesítményértékeléshez és lehetővé téve a határokon átnyúló bankcsoportok holisztikusabb felügyeletét; üdvözli a közös felügyeleti csoportok kiváló munkáját; megjegyzi, hogy a Bizottság meghatározta az információcsere valamint az EKB bankfelügyelet és az ESZT közötti koordináció javítását célzó területeket, különös tekintettel azon döntő fontosságú kérdésekre, hogy egy intézmény jogosult-e az elővigyázatossági feltőkésítésre, valamint, hogy csődhelyzetben van vagy valószínűleg csődbe jut-e; megállapítja, hogy az EKB és az ESZT közötti jelenlegi egyetértési megállapodás nem elég átfogó ahhoz, hogy biztosítsa, hogy az ESZT feladatainak időben és hatékonyan való elvégzéséhez minden kért információt megkapjon az EKB-tól; felkéri az EKB-t és az ESZT-t, hogy használják ki a köztük az egyetértési megállapodás aktualizálásáról jelenleg zajló megbeszélések kínálta lehetőséget a meglévő hiányosságok megszüntetésére és a szanalási intézkedések eredményességének javítására; kéri, hogy a zökkenőmentes és hatékony szanalási intézkedések érdekében javítsák a felügyeleti hatóságok és a szanalási hatóságok, valamint a korai beavatkozás és szanalás területén érintett valamennyi európai és nemzeti szerv közötti együttműködés és információcsere gyakorlati módjait; felszólítja az EKB-t és az ESZT-t, hogy folyamatosan javítsák napi szintű együttműködésüket és erősítsék meg munkakapcsolatukat; ezzel összefüggésben üdvözölné az érintett SSM-rendelet

2018. március 1., csütörtök

módosítását, amely engedélyezné az Egységes Szanálási Testület egyik képviselője számára, hogy állandó megfigyelőként vegyen részt az Európai Központi Bank felügyeleti testületének ülésein; intézményközi megállapodásra szólítja fel az EKB-t és az Európai Számvevőszéket a két intézmény közötti információcseré megváltoztatása érdekében a Szerződésben foglalt megbízatásuknak megfelelően;

6. megállapítja, hogy 2017-ben alkalmazták a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv elővigyázatossági feltőkésítéséről szóló rendelkezését; megjegyzi, hogy az elővigyázatossági feltőkésítés feltételei teljesülésének ellenőrzéseként elvégzett, az eszközök minőségének meghatározására irányuló felülvizsgálatok alkalmazását tisztázni kell; hangsúlyozza, hogy az eszközök előzetes értékelésének olyan szilárd bizonyítékokon kell alapulnia, amelyek többek között igazolják, hogy a bank fizetőképességű, és hogy tiszteletben tartja az állami támogatásra vonatkozó uniós szabályokat; felszólítja a Bizottságot, az egységes felügyeleti mechanizmust és az ESZT-t, hogy fontolják meg az átláthatóság fokozásának módjait a hitelintézetek fizetőképességének felmérése és a határozati döntések megfontolása során;

7. újra hangot ad aggodalmának amiatt, hogy egyes államokban magas a nemteljesítő hitelek aránya; üdvözli a különböző tagállamok által a nemteljesítő hitelek szintjének csökkentése érdekében tett erőfeszítéseket; egyetért a Bizottsággal abban, hogy mivel „a tagállamok és a bankok felelősek elsődlegesen a nemteljesítő hitelek kezeléséért, a nemzeti és az uniós szintű erőfeszítések integrálása indokolt, hogy hatással legyen a nemteljesítő hitelállományokra, és megakadályozza az új nemteljesítő hitelek felhalmozódását a bankok mérlegeiben”⁽¹⁾;

8. üdvözli általában a munkát, amelyet a különböző uniós intézmények és szervek a fenti ügyben végeztek; azonban örömmel venné az erőfeszítések közötti jobb koordinációt; felszólítja ezeket a szereplőket és a tagállamokat az európai nemteljesítő hitelek kezelésére vonatkozó cselekvési tervről szóló, 2017. július 11-i tanácsi következtetések megfelelő és haladéktalan végrehajtására; várakozással tekint a nemteljesítő hitelek csökkentését felgyorsító intézkedéscsomag elé, amelyre az elkövetkező hónapokban tesznek javaslatot; ebben a tekintetben támogatja a Bizottság azon döntését, hogy uniós szinten megvizsgálja a prudenciális feltételek esetleges harmonizálását a nemteljesítő új kölcsönök esetében; felszólítja a Bizottságot, hogy hozzon jogalkotási és nem jogalkotási intézkedéseket, amelyek elősegítik a potenciális befektetők tájékoztatását, a kifejezetten a nemteljesítő hitelekkel foglalkozó eszközkezelő társaságok (vagy „rossz bankok”) létrehozását és a nemteljesítő hitelek másodlagos piacának fejlődését e hitelek jelentős problémájának kezelésére; emlékeztet arra, hogy a tagállamoknak szükség esetén javítaniuk és harmonizálniuk kell a fizetésekre vonatkozó keretet, többek között a korai szerkezetátalakításra és a második esélyre vonatkozó bizottsági javaslattal kapcsolatos munka révén, és szem előtt tartva a leginkább kiszolgáltatott helyzetben lévő adósok, például a kkv-k és a háztartások védelmét;

9. üdvözli a bankmérlegek megtisztításának felgyorsítására irányuló szándékot, egyúttal hangsúlyozza, hogy egy illikvid és nem átlátszó piacon a nemteljesítő hitelek megszüntetésére való kényszerítés indokolatlan értékvesztéseket eredményezhet a bankok mérlegében; megismétli aggályait az EKB nemteljesítő hitelekkel kapcsolatos iránymutatásának kiegészítésével kapcsolatban; hangsúlyozza, hogy az EKB a bankfelügyeleti rendszer keretében zajló felügyeleti és értékelési eljárás során semmiképpen nem ütközhet az uniós jogalkotó előjogaival; emlékeztet arra, hogy az uniós jogalkotás azon általános elvei, amelyek hatásvizsgálatot és konzultációt igényelnek, valamint az arányosság és a szubszidiaritás értékelése, szintén relevánsak a 3. szintű jogszabályok szempontjából;

10. ismételten aggodalmának ad hangot a 3. szintű eszközök, többek között a származtatott pénzügyi eszközök tartásából – különösen az értékelésükkel kapcsolatos nehézségekből – eredő kockázatok miatt; ezzel kapcsolatosan üdvözli az EBH azon kezdeményezését, amely szerint a 2018-as stressztesztelés módszertanának része a 2. és 3. szintű eszközökből adódó kockázatok sajátos kezelése; ismételten felszólítja az egységes felügyeleti mechanizmust arra, hogy kezelje a kérdést a 2018-as egységes felügyelet prioritásaként;

11. emlékeztet arra, hogy az államadósságokkal kapcsolatban bizonyos kockázatok fenyegetnek; megállapítja, hogy a pénzügyi intézmények egyes tagállamokban túlságosan sokat fektettek be a saját kormányuk által kibocsátott kötvényekbe, ami a hazai kibocsátóval szembeni túlzott elfogultságot jelent, miközben a bankunió egyik fő célkitűzése a bankok és az államok közötti kockázati kapcsolat megszüntetése; kívánatosnak tartja, hogy a pénzügyi stabilitási kockázatok korlátozása érdekében a bankok államkötvény-állományai diverzifikáltabbak legyenek; úgy véli, hogy az államadósság prudenciális kezeléséről szóló uniós szabályozási keretnek összhangban kell lennie a nemzetközi normákkal; rámutat a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság országkockázattal kapcsolatos jelenlegi munkájára és különösen „Az állami

⁽¹⁾ A Bizottság „A bankunió megvalósítása felé” című közleménye, 2017. október 11., (COM(2017)0592) 15. o.

2018. március 1., csütörtök

kitettségek szabályozási kezelése” című, nemrégiben közzétett vitaanyagára; ezért nagy érdeklődéssel várja a Pénzügyi Stabilitási Tanács államadóssággal kapcsolatos munkájának eredményeit, amelyek útmutatást adnak majd a jövőbeli döntésekhez; hangsúlyozza, hogy az államkötvények kulcsfontosságú szerepet játszanak a befektetők magas színvonalú likvid eszközökkel, valamint a kormányok stabil finanszírozási forrásokkal való ellátásában; e tekintetben tudomásul veszi az Európai Bizottság folyamatban lévő munkáját az úgynevezett államkötvény-fedezetű értékpapírokra vonatkozóan, mivel ez a probléma kezeléséhez való hozzájárulásnak egy lehetséges útja; emlékeztet arra, hogy az államkötvény-fedezetű értékpapírok nem képezhetik a kölcsönösségi alapú adósságkezelés egyik formáját; úgy véli, hogy a piaci szereplők hozzájárulhatnak az államkötvény-fedezetű értékpapírok iránti piaci érdeklődés biztosításához;

12. hangsúlyozza a belső modellekben feltárt hiányosságok kezelésének fontosságát annak érdekében, hogy hitelességük helyreálljon és az intézmények közötti egyenlő versenyfeltételek elérhetőek legyenek; felhívja a figyelmet e tekintetben az Európai Parlament Gazdasági Kormányzás Támogatási Osztálya által készített „Milyen következtetések vonhatók le az EBH 2016-os piaci kockázati benchmarkolási gyakorlatból?” című külső tanulmányra, amelyben többek között az áll, hogy „ha az EBH benchmarkolásról szóló tanulmányának megállapításai helyesek, valamint amennyiben a vizsgálati portfólióeszközök reprezentatívak, akkor az európai bankok által jelenleg alkalmazott belső piaci kockázati modellek súlyosan megsértenék az egyenlő versenyfeltételek elvét („Ha különböző bankok azonos portfólióval rendelkeznek, azonos mennyiségű szavatoló tőkét kell előírni a számukra.”); tudomásul veszi ezzel összefüggésben a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottságnak (BCBS) a Bazel III megállapodás véglegesítésével kapcsolatos módosításokra vonatkozó jóváhagyását, valamint ennek az uniós bankszektorra gyakorolt hatásáról szóló, az EBH által készített értékelést; emlékeztet arra, hogy a megállapodás nem járhat együtt azzal, hogy uniós szinten jelentős mértékben megnövekedjenek a tőkekövetelmények, továbbá nem lehet káros hatással a bankok azon képességére, hogy finanszírozni tudják a reálgazdaságot, különösen a kkv-kat; üdvözli az EKB által végzett, a belső modellek megfelelőségét értékelő munkát, amely kiterjed a belső modellek célzott áttekintésére irányuló új iránymutatásra is, tekintettel az azonos osztályba tartozó kockázattal súlyozott eszközökre alkalmazott kockázati súlyok intézmények körében mutatkozó eltéréseire; üdvözli végül az EBH által a benchmarkolási gyakorlatok keretében végzett munkát; úgy véli, hogy a bankok tőkehelyzete megerősíthető többek között az osztalékfizetések csökkentésével és a friss saját tőke növelésével, és hogy az európai bankok általános pénzügyi helyzete megerősítésének továbbra is prioritásnak kell maradnia;

13. hangsúlyozza, hogy a nemzetközi fórumok javaslatait az európai bankszektor sajátosságaira tekintettel kell átültetni az európai jogba;

14. hangsúlyozza, hogy különösen a BCBS előírásait nem szabad egy az egyben átültetni az európai jogba, ha azok nem veszik kellően figyelembe az európai bankrendszer sajátosságait és az arányosság elvét;

15. emlékeztet a monetáris politika funkciója és az egységes felügyeleti mechanizmus felügyeleti funkciója közötti szétválasztás elvére, és döntő fontosságúnak tartja annak tiszteletben tartását az összeférhetlenségek elkerülése érdekében; úgy véli, hogy ez az elv általánosságban jól teljesült; úgy véli, hogy a megosztott szolgáltatások alkalmasságának meghatározásához használt teszt az elvégzendő feladatok szakpolitikai relevanciája kell hogy legyen; ezért úgy véli, hogy a megosztott szolgáltatások problémamentesek, ha olyan kérdésekkel foglalkoznak, amelyek nem kritikusak a döntéshozatal szempontjából, de aggodalomra adhatnak okot, és további biztosítékokat tehetnek indokolttá abban az esetben, amikor nem erről van szó;

16. úgy véli, hogy az EKB személyzeti állománya több tagjának bevonása a helyszíni ellenőrzésekbe hozzájárulhat a bankfelügyelet nemzeti felügyeletektől való függetlenségének további erősítéséhez;

17. tudomásul veszi a Bizottság által 2016 novemberében javasolt, bankreformmal kapcsolatos csomagot; hangsúlyozza azon gyorsított eljárás fontosságát, amely az IFRS 9 nemzetközi pénzügyi beszámolási standard bevezetéséről szóló megállapodáshoz vezetett, valamint a nagykockázat-vállalási korlát alóli mentességre vonatkozó átmeneti intézkedéseket, amelyek a tagállamok bizonyos, bármely tagállam pénznemében kifejezett közzétett adósságaira érvényesek ((EU) 2017/2395 rendelet), a hitelintézetek szavatolótőkéjét érintő hirtelen kilengések elkerülése érdekében; megjegyzi azonban, hogy az EKB és az EBH véleménye szerint az átmeneti intézkedések nem vezethetnek az IFRS 9 végrehajtásának késedelméhez; hangsúlyozza, hogy nyomon kell követni az IFRS 9 hatását a bankok által nyújtott kölcsönök jellegére és elosztására, valamint a hitelkockázati paraméterek ciklikus érzékenységéből származó potenciális prociklikus hatásokra; felszólítja az ERKT-t és az egységes felügyeleti mechanizmust, hogy vizsgálja meg ezeket a kérdéseket; kéri az EBH-t és a Nemzetközi Fizetések Bankját, hogy nyújtsanak megfelelő útmutatást e tekintetben;

2018. március 1., csütörtök

18. emlékeztet arra, hogy az intézményeknek több hasonló felügyeleti jelentést kell benyújtaniuk különböző formátumokban a különböző hatóságok számára, ez pedig jelentős pluszterhet jelent; ezért felszólít egy egységes jelentéstételi rendszer létrehozására, amelyben egyetlen központi kapcsolattartó kezeli valamennyi illetékes hatóság felügyeleti kérelmét, továbbítja azokat az ellenőrzött intézményeknek, valamint az összegyűjtött adatokat elküldi az illetékes hatóságoknak; hangsúlyozza, hogy ezzel elkerülhető lenne az azonos kérések és lekérdezések megismétlése, amely jelentősen csökkentené a bankok és az illetékes hatóságok adminisztratív terheit, egyúttal pedig javítaná a felügyelet hatékonyságát;

19. elismeri, hogy a kisebb bankok számára különösen nehéz lehet a felügyeleti követelmények végrehajtásával járó magas költségek kezelése; úgy véli, hogy az EKB felügyeleti tevékenységei végzésekor jobban figyelembe vehetné az arányosság elvét bizonyos felügyeleti intézkedések során; hangsúlyozza ezért, hogy sürgős szükség van a kis, alacsony kockázatú intézmények arányosabb bankfelügyeletére törekvő erőfeszítések fokozására; hangsúlyozza, hogy a nagyobb arányosság semmiképpen sem a felügyeleti standardok csökkentését, hanem inkább a jelentéstételi és közzétételi követelmények adminisztratív könnyítését jelenti; üdvözli ezért a Bizottságnak a bankunió 2016. évi éves jelentésére adott válaszát, amelyben osztja a Parlament azon véleményét, amely szerint a jelentéstételi követelményeket egyszerűsíteni kell, továbbá üdvözli a Bizottságnak az arányosabb felügyelet bevezetésére irányuló erőfeszítéseit;

20. emlékeztet arra, hogy a bankfelügyeletről szóló uniós jogban meghatározott választási lehetőségeket és mérlegelési jogköröket a lehető legnagyobb mértékben harmonizálni kell; úgy véli, fontos, hogy ezek többnyire átmenetiek legyenek, és ha már nem indokoltak, akkor el kell vissza kell vonni őket annak érdekében, hogy az uniós és a nemzeti felügyeleti hatóságok napi munkája ne váljon túl bonyolulttá;

21. hangsúlyozza, hogy a szabályozási keretnek figyelembe kell vennie a takarékszövetkezetek és kölcsönösségen alapuló bankok sajátos működési elveit és tiszteletben kell tartania ezek sajátos küldetését, valamint hogy a felügyeleti hatóságoknak mindezekre tekintettel kell lenniük, és ezeknek gyakorlataikban és megközelítéseikben is tükröződniük kell;

22. emlékeztet a pénzügyi technológiáról szóló, 2017. május 17-i állásfoglalására ⁽¹⁾; úgy véli, hogy azokra a pénzügyi technológiai bankokra, amelyek ugyanolyan típusú tevékenységeket végeznek, mint a pénzügyi rendszer többi szereplője, ugyanolyan működési szabályoknak kell vonatkoznuk; ezzel kapcsolatban a pénzügyi technológiára vonatkozó olyan megközelítés létrehozását kéri, amely megfelelő egyensúlyt alakít ki a fogyasztók védelme, a pénzügyi stabilitás megőrzése és az innováció elősegítése között; e tekintetben tudomásul veszi a Bizottság által végzett munkát, a technológiai innováció javasolt beillesztését az európai felügyeleti hatóságok megbízatásába, valamint az EKB pénzügyi technológiai banki engedélykérelmek értékelésére vonatkozó iránymutatás-tervezetéről szóló nyilvános konzultációt;

23. elismeri, hogy a banki tevékenység teljes körű, megnövekedett digitalizációja jelentősen sérülékenyebbé tette a bankokat a kiberbiztonsági kockázatokkal szemben; hangsúlyozza, hogy a kiberbiztonság kezelése a bankok elsődleges és legfontosabb felelőssége; hangsúlyozza a kiberbiztonság kritikus szerepét a banki szolgáltatásokban, valamint hogy ösztönözni kell a pénzügyi intézményeket arra, hogy nagyon ambiciózusan védjék a fogyasztók adatait és garantálják a kiberbiztonságot; felszólítja a felügyeleti hatóságokat, hogy szorosan kísérik figyelemmel és értékeljék a kiberbiztonsági kockázatokot, valamint az uniós pénzügyi intézményeket, hogy legyenek rendkívül ambiciózusak a fogyasztói adatok védelme és a számítógépes biztonság garantálása tekintetében; üdvözli az EKB azon kezdeményezését, hogy kötelezi a felügyelt bankokat, hogy egy valós idejű riasztási rendszer keretében jelentsék a jelentős kibertámadásokat, és üdvözli az egységes felügyeleti mechanizmus kiberbiztonság felügyeletét célzó helyszíni ellenőrzéseit is; egyúttal felkéri az egységes felügyeleti mechanizmust, hogy fokozza erőfeszítéseit, és tekintse a kiberbiztonságot hivatalosan is az egyik legfontosabb prioritásának;

24. üdvözli azt a munkát, amelyet az EBH, az ESMA és az egységes felügyeleti mechanizmus az Egyesült Királyság Unióból való kilépésével összefüggésben a szabályozási és felügyeleti arbitrázs kockázatainak korlátozása érdekében a felügyeleti konvergencia előmozdítása terén végzett; úgy véli, hogy bármely, az EU és az Egyesült Királyság közötti felügyeleti együttműködési modellnek garantálnia kell az EU pénzügyi stabilitását és szabályozási és felügyeleti rendszerét és standardjait, valamint ezek alkalmazását; emlékeztet a bankok általi felkészülés és a megfelelő készenléti tervezés fontosságára a brexit negatív hatásának mérséklése érdekében; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy bizonyos bankok, különösen a kisebbek lemaradhatnak a brexitre való felkészülésben, és felszólítja őket a munka intenzívebbé tételére; emlékeztet arra, hogy a banki engedélyek megszerzésére és a belső modellek engedélyezésére irányuló eljárás több évbe telik, és ezt figyelembe kellene venni;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0211,

2018. március 1., csütörtök

25. tudomásul veszi a Pénzügyi Felügyeleték Európai Rendszere (PFER) felülvizsgálatára irányuló javaslatokat, ideértve az európai felügyeleti hatóság irányításának, finanszírozásának és hatásköreinek módosításáról szóló „salátarendelet-javaslatot”;

26. aggodalmát fejezi ki a bankcsoportokkal kapcsolatos azon tendenciák tekintetében, amelyek keretén belül ezen csoportok egyre összetettebb struktúrákat és szervezeteket alkalmaznak, amelyek nagyrészt ugyanazokat a banki tevékenységeket végzik, de nem vonatkozik rájuk a bankfelügyelet; tudomásul veszi e tekintetben a befektetési vállalkozásokról szóló bizottsági javaslatot, amelynek hozzá kell járulnia a befektetési vállalkozások és a hitelintézetek közötti egyenlő versenyfeltételek kialakításához és azon kiskapuk megszüntetéséhez, amelyek lehetővé tennék a nagy befektetési vállalkozások igénybevételét a banki szabályozási követelmények kikerülése érdekében;

27. aggódik a bankrendszeren kívüli hitelezés EU-n belüli terjedése miatt; tudomásul veszi, hogy az ERKT által 2017-ben kiadott EU Shadow Banking Monitor (Árnyékbank-figyelő) számos olyan kockázatot és sérülékenységet hangsúlyoz, amelyeket figyelemmel kell kísérni az EU-ban zajló bankrendszeren kívüli hitelezési rendszerben; felszólít ezért a kockázatok kezelésére irányuló összehangolt fellépésre a tisztességes verseny és a pénzügyi stabilitás biztosítása érdekében; elismeri azonban, hogy a pénzügyi válság óta bevezettek politikákat a bankrendszeren kívüli hitelezés által okozott pénzügyi instabilitási kockázatok kezelése érdekében; ösztönzi a hatóságokat, hogy éber figyelemmel kísérjék és kezeljék a felmerülő pénzügyi stabilitási kockázatokot, és kísérjék a bankszektor szabályozására irányuló fellépéseket a bankrendszeren kívüli hitelezés megfelelő szabályozásával; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság a tavalyi jelentésre ⁽¹⁾ adott válaszaiban nem kezelte az utóbbi kérdést;

28. úgy véli, hogy bár különösen a kommunikáció és az átláthatóság terén kívánatosak a javítások, a bankunió továbbra is nagyon pozitív és alapvető változást jelent az euróval rendelkező tagállamok számára; emlékeztet arra, hogy a bankunió minden tagállam előtt nyitva áll; annak érdekében, hogy a bankuniót fokozatosan összehangba hozzák a teljes belső piaccal, arra ösztönöz minden tagállamot, amely még nem vezette be az eurót, hogy a bankunióhoz való csatlakozás céljából tegye meg az összes szükséges lépést;

29. üdvözlözi az EKB 2017. júniusi határozatában megfogalmazott, a szakmai alkalmasság és üzleti megbízhatóság terén történő hatáskör-átruházási lehetőség kérdésében tett előrelépést; megismétli azt az értékelését, hogy a rendeletek módosítására van szükség ahhoz, hogy lehetőség legyen arra, hogy az egyes rutinkérdésekre vonatkozó döntéshozatalt tágabb körben és könnyebben át lehessen ruházni a felügyeleti testületről az illetékes tisztviselőkre; megismétli, hogy támogat egy ilyen jellegű változást, amely hozzájárulna az EKB bankfelügyeletének hatékonyabbá és eredményesebbé tételéhez; felszólítja az EKB-t a döntéshozatal átruházását érintő feladatok meghatározására;

Bankszanálás

30. üdvözlözi az új szanálási rendszer első hatékony alkalmazását 2017-ben; megjegyzi, hogy a fenti ügyben igen nagy számú jogi beadványt nyújtottak be az EU Törvényszékéhez; kéri, hogy a Bizottság vizsgálja meg, hogy mindez veszélyeztetheti-e és milyen módon veszélyezteti az új szanálási rendszer hatékonyságát, és alkalmazhatatlanná teheti-e a hatályos szanálási keretet; felkéri az ESZT-t és a Bizottságot hogy közösen tegyék közzé a jogi alkalmazások által leginkább bírált problémák összefoglalóját; úgy véli, hogy a 2017-es banki ügyek kérdéseket vetnek fel az átláthatóság és a kommunikáció tekintetében, és nagyobb átláthatóságot kér a jövőbeli szanálási határozatokkal kapcsolatban, ideértve az Európai Parlament egyértelmű és megfelelő feltételek melletti hozzáférést a kulcsfontosságú dokumentumokhoz, amelyek tájékoztatnak az olyan szanálási határozatokról, mint például a független értékelők által készített értékelő jelentések, annak érdekében, hogy előzetesen érthetőbb legyen a szanálási rendszer; felszólítja a társjogalkotókat, hogy vegyék figyelembe a 2017-es esetek tanulságait, amikor közösen határoznak a TLAC/MREL-ről és a forráskivonási moratóriumról szóló bizottsági javaslatról;

31. aggodalmának ad hangot az állami támogatásokra vonatkozó szabályok és az uniós jogszabályok közötti eltérés miatt, amely összefügg a betétbiztosítási rendszerek azon képességével, hogy részt vegyenek a szanálásban a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelvvel és a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelvvel összhangban, ahogy azt már az előző jelentésben ⁽²⁾ megfogalmazták; kéri a Bizottságot, hogy gondolja át az állami szabályok értelmezését annak biztosítása érdekében, hogy az európai jogalkotók által a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv 11. cikke (3) bekezdésében és a 11. cikk (6) bekezdésében előírt megelőző és alternatív intézkedéseket valóban végre lehessen hajtani; úgy véli, hogy a 2017-es banki ügyekben megállapítást nyert, hogy a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv

⁽¹⁾ Az Európai Parlament „Bankunió – 2016. évi éves jelentés” című dokumentumról szóló, 2017. február 15-i állásfoglalásának 9. bekezdése.

⁽²⁾ Az Európai Parlament „Bankunió – 2016. évi éves jelentés” című dokumentumról szóló 2017. február 15-i állásfoglalásának 38. cikke.

2018. március 1., csütörtök

előírásainak megfelelően a tagállamok lefolytathatják a rendes fizetéseképtelenségi eljárást, amelyet bizonyos körülmények között „felszámolási támogatás” kísérhet; úgy véli, hogy a közelmúltban történt szanálási esetek által feltárt arbitrázslehetőségek egyik oka az állami támogatásra vonatkozó szabályok alkalmazásában történő eltérés a szanálási rendszer és a nemzeti fizetéseképtelenségi jogszabályok között; felszólítja ezért a Bizottságot, hogy kezdje el a bankok fizetéseképtelenségi keretének, többek között a bankokról szóló 2013-as közleménye felülvizsgálatát az Unióban, a 2017-es banki ügyek tanulságainak levonása érdekében;

32. emlékeztet arra, hogy a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv célja a kritikus funkciók folyamatosságának biztosítása, a pénzügyi stabilitásra gyakorolt kedvezőtlen hatások elkerülése, illetve az állami források védelme volt a csődhelyzetben lévő intézményeknek nyújtott rendkívüli állami pénzügyi támogatásra való hagyatkozás minimalizálása révén, valamint a biztosított betéteseknek, befektetőknek, az ügyfelek pénzeszközeinek és vagyoni eszközeinek a védelme; emlékeztet arra, hogy a rendkívüli állami pénzügyi támogatási intézkedések csak „a gazdaságában bekövetkezett komoly zavar” orvoslása és a „pénzügyi stabilitás megőrzése” érdekében alkalmazhatók, és „nem használhatók fel azon veszteségek ellensúlyozására, amelyeket az intézmény elszenvedett vagy a közeljövőben valószínűsíthetően elszenved”; úgy véli, hogy adott esetben a rendkívüli állami pénzügyi támogatást is korrekciós intézkedéseknek kell kísérniük; felszólítja a Bizottságot, hogy mielőbb kezdjen neki a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv 32. cikke (4) bekezdésének utolsó albekezdésében foglalt, 2015 óta késlekedő felülvizsgálatnak; megállapítja, hogy az elővigyázatossági célú feltőkésítés a banki válságkezelés eszköze;

33. kéri a Bizottságot, hogy évente vizsgálja felül, hogy továbbra is teljesülnek-e a Szerződés 107. cikke (3) bekezdése b) pontjának alkalmazására vonatkozó követelmények az állami támogatások használatának lehetőségéről a pénzügyi ágazatban;

34. kéri a Bizottságot, hogy mérje fel, hogy a válság kezdete óta részesült-e a bankszektor közvetett állami támogatásokban nem szokványos likviditási támogatások formájában;

35. üdvözlö, hogy az ESZT prioritásként kezeli a hitelintézetek szanálhatóságának erősítését, valamint hogy előrelépés történt a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekkel kapcsolatos célokra vonatkozó egyedi minimumkövetelménnyel kapcsolatos kötelező célok kitűzése terén; hangsúlyozza a működő és hiteles szanálási tervek fontosságát, és ezzel kapcsolatban elismeri azon problémákat, amelyek az kiindulási pont típusú stratégiákkal járhatnak a fogadó országok pénzügyi stabilitására nézve, amennyiben azok tervezése nem megfelelő; hangsúlyozza, hogy hatékony rendszert kell bevezetni, amely kezeli e követelmény megsértését, és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségeknek figyelembe kell venniük az intézmények üzleti modelljét annak érdekében, hogy biztosítsák az ezen intézmények szanálhatóságát; felhívja az Egységes Szanálási Testületet, hogy állítsa össze a nemzeti vagy az európai jogszabályokban található szanálhatósági akadályok átfogó listáját; hangsúlyozza, hogy a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv felülvizsgálata semmiképpen nem maradhat el a nemzetközi szinten elfogadott standardok mögött;

36. üdvözlö, hogy az (EU) 2017/2399 irányelv révén sikerült megállapodni a fedezetlen, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok rangsorolásának további harmonizálására; kéri a tagállamok általi gyors végrehajtást, hogy a bankok az új fizetéseképtelenségi osztályban hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokat bocsáthassanak ki, és ezáltal létrehozassák a szükséges puffereket; megerősíti az előző jelentésben⁽¹⁾ említett álláspontját, hogy a hitelezői feltőkésítési eszközöket a megfelelő befektetőknek kell értékesíteni, akik képesek elviselni a potenciális veszteségeket a saját pénzügyi helyzetük veszélyeztetése nélkül; javasolja ezért a szanálási hatóságoknak, hogy kísérjék figyelemmel, hogy a feltőkésítésre hajlamos eszközöket milyen mértékben birtokolják a szakmai befektetők, valamint hogy az EBH évente tegye közzé ezeket az összegeket, és adott esetben figyelmeztetéseket és ajánlásokat tegyen közzé a korrekciós intézkedések érdekében;

37. tudomásul veszi a teljes veszteségviselő képesség (TLAC) uniós jogban történő végrehajtására vonatkozó, jelenleg tárgyalott jogalkotási javaslatokat, amelyek célja az európai bankszektor kockázatainak csökkentése;

38. emlékeztet arra, hogy az Egységes Bankszanálási Alapról szóló kormányközi megállapodás tartalmát végső soron bele kell foglalni az uniós jogi keretbe; emlékeztet arra, hogy a pénzügyi védőháló kulcsfontosságú a hiteles és hatékony szanálási keretrendszer biztosításához, a bankunió belüli rendszerszintű válságok kezeléséhez, valamint az államilag finanszírozott bankmentőcsomagok igénybevételének elkerüléséhez; tudomásul veszi a Bizottság javaslatát az európai stabilitási mechanizmus Európai Valutaalappá történő átalakítására, amelyhez tartozna az Egységes Szanálási Alap költségvetési védőhálója is;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament „Bankunió – 2016. évi éves jelentés” című dokumentumról szóló 2017. február 15-i állásfoglalásának 48. cikke.

2018. március 1., csütörtök

39. üdvözlí az ESZT által az uniós szintű bankszanálási kapacitásának kiépítése terén végzett munkát; megjegyzi azonban, hogy a szanálási tervezés jelenleg még mindig folyamatban van; megjegyzi továbbá, hogy az ESZT jelentős létszámihiánnyal küzd; felhívja az ESZT-t, hogy fokozza munkaerő-felvételi erőfeszítéseit, és felszólítja a nemzeti hatóságokat, hogy a kirendelt szakértőket tegyék könnyen hozzáférhetővé az ESZT számára; emlékeztet e tekintetben arra, hogy az ESZT keretében megfelelő egyensúlyt kell teremteni a központi szinten alkalmazottak és a nemzeti szanálási hatóságok személyzete között, valamint hogy egyértelmű munkamegosztást kell biztosítani az ESZT és a nemzeti szanálási hatóságok között; e tekintetben üdvözlí az ESZT által az egységes szanálási mechanizmuson belüli szerepek és feladatok elosztása érdekében tett lépéseket; rámutat arra, hogy az EKB által közvetlenül felügyelt bankok mellett az ESZT közvetlen felelősséggel tartozik a határokon átnyúló jelentős intézményekért; felhívja a tagállamokat, az illetékes nemzeti hatóságokat és az EKB-t, hogy olyan módon járjanak el, amely a lehető legnagyobb mértékben csökkenti a fenti hatásköri eltérésből eredő, az ESZT-re háruló további terhet és összetettséget;

40. felszólít arra, hogy az Egységes Bankszanálási Alap előzetes hozzájárulásait átlátható módon, a számítási módszertanra vonatkozó információk rendelkezésre bocsátásával, valamint a számítási eredményekkel kapcsolatos információk harmonizálására tett erőfeszítésekkel együtt kell kiszámítani;

41. aggodalmát fejezi a szanálási határozatoknak a bankrendszer szerkezetére gyakorolt esetleges hatása miatt; kéri az Európai Bizottságot, hogy kísérje szoros figyelemmel a problémát, kövesse nyomon a határozatokat, valamint hogy rendszeresen tájékoztassa az Európai Parlamentet a megállapításairól;

Betétbiztosítás

42. üdvözlí az EBH határozatát, amely szerint évente nyilvánosságra hozza a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv 10. cikkének (10) bekezdésével összhangban hozzá beérkezett adatokat; javasolja, hogy az adatok bemutatását javítani lehet oly módon, amely lehetővé teszi a finanszírozás megfelelőségének a betétbiztosítási rendszereken átvélő közvetlen összehasonlítását; megállapítja azonban, hogy több betétbiztosítási rendszernek fel kell gyorsítania a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök létrehozását annak érdekében, hogy 2024. július 3-ra teljesítse a kitűzött szinteket;

43. felkéri az EBH-t, hogy vizsgálatát terjessze ki többek között a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv 10. cikkének (9) bekezdésével összhangban a tagállamok által kialakított alternatív finanszírozási megoldásokra, és hogy a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv 10. cikkének (10) bekezdésével összhangban kapott információkkal együtt tegye közzé az elemzést;

44. felhívja a figyelmet a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelvből következő jelentős számú választási lehetőségre és mérlegelési jogkörre; úgy véli, hogy a bankunió belüli egyenlő versenyfeltételeket megteremtése érdekében tovább kell harmonizálni a betétbiztosítási rendszerekre alkalmazandó szabályokat;

45. emlékeztet arra, hogy a betétek védelme az uniós polgárok közös érdeke, valamint hogy a bankunió a harmadik pillér nélkül befejezetlen marad; jelenleg bizottsági szinten tárgyalja az európai betétbiztosítási rendszerre irányuló javaslatot; tudomásul veszi ezzel összefüggésben a Bizottság 2017. október 11-i közleményét;

46. megállapítja, hogy jelenleg is zajlanak a tárgyalások a javasolt európai betétbiztosítási alap létrehozásának megfelelő jogalappal kapcsolatban;

o

o o

47. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az EBH-nak, az EKB-nak, az ESZT-nek, a nemzeti parlamenteknek és az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 40. pontjában meghatározott illetékes hatóságoknak.